

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ספ"ג, ג] [חולין
 ט' ע"ג; א] [לעיל ספ"ד,
 ט] [יפה כח. גימטו נג:
 קדושין כג ע"ה; מנחות יא:
 י' ביבויט ט' י. ס] [לעיל
 נט: ספ"ג, י] [לעיל ספ"ג,
 ט]

הגהות הב"ח

(א) במ' אמר רב חלונה
 ואמאי קרו: (ב) ר"ש
 ר"ג אסור לעשות יחיד לכל'
 ומכאן לרז נמחק: (ג) ד"ה
 טעמא דשכח וכו' דלי כתי
 עקיבא אפי' עירבו:

מוסף רש"י

ואם היו של יחידים.
 שומר דל פנימית דהיא
 רגל המותרת במקומה
 אינה אסורה שלא במקומה,
 ואם של רביע ולא עירבה
 פנימית לעצמה דהיא רגל
 האסורה במקומה, אסרת
 על החיצונה אפילו עירבה
 חיצונה לעצמה (יעי' ע"ג).

רבינו הגנאל

אלא משום דסבר רב
 אסור ליעשות יחיד
 במקום גוי. אמר רב יוסף
 לא הוינו דשמענא ליה
 לר' שבאל דאמר גוי הוא
 ולא ידענא מאי הוא.
 פ' דירת גוי לא שמה
 ידיר, ואסור ליעשות
 יחיד במקום גוי. ויבשלמי
 רב, הווא בשם רב אין
 תורת חצר לגוי, שאם
 היה שרונים בעליהם אהה
 מורוהו (ל) (לש"ת) [לכ"ה].
 ואין תורת דקה לגוי,
 שאם רב בפנימית אהה
 מוציאו (לסוף) [לכ"ה].
 (ו) (ולא) [לא] [בשם ר' אלמי
 יש תורת חצר לגוי נתן
 היתרה], שאם היה שר'
 וגוי דרין בפנימית לעולם
 אינו אסור עד שיהו
 שני ישראלים אוסרי'. ר'
 אבב בשם רב יהודה
 מי שיש לו דקה לפנים
 מביתו גבוה' י' שטחים
 בישראל אינו אסור ובגוי
 אסור. מולחפ שיטתה
 תמן א' בשם שמואל
 כותל שהחליפיהו סילומת
 מיכן ומיכן מערבין שם
 א"ד, ואין מערבין אותה. ר'
 יוסף ב"ר אבין תתני על
 ידי סילומת הון גידונין
 כפתחין, ברם הכא דרין
 העלוינים לירד למטה
 ואין דרין התחתונים
 לעלות למעלה. ומנר',
 שני הצדדים זו לפנים
 מיו כ"ר. א"ר (יו"ט) ו
 זו דברי רבי עקיבא
 דאמר אפילו רגל המותרת
 במקומה, כגון שעירבה
 זו לעצמה וזו לעצמה
 והותרה הפנימית במקומה
 [אוסרת שלא במקומה
 אבל תתיא וכדשם שרגל
 המותרת] אינה אוסרת את
 החיצונה, כך רגל האסורה
 אינה אוסרת. כלומר
 אפילו לא עירבה הפנימית
 לעצמה אינה אוסרת
 את החיצונה. ואקשינן
 עליה ממנר', נתן עירבה
 חיצונה ולא עירבה

הדר פרק ששי עירובין

עה.

עין משפט גר מצוה

פח א ב מ' פ"ד מהל'
 עירובין הלכה ט' כ
 טע"ט פ"ה פ"ח ט' טעמ
 ספ"ק ב:
 פ"ג א ג' ט"ז הלכה כז
 טע"ט פ"ט ספ"ק ד:
 צ ד מ"י ט"ז הלכה כז
 טע"ט פ"ט ספ"ק ה:
 ז

הוא אמינא שמה דירה. להא מילתא קמ"ל: ה"ג ואי מהכא ה"א נסיס לא ידענא כמה. כלומר אי מהא ה"א נהי דצחצרות שמעינן מינה דבתרמי קגי מדנקט ירדו אחד עובד כוכבים הא תרוייהו ישראלים שרי אלג צמיס לא ידענא כמה לכל חכר: קמ"ל צמיס וצחצרות סתם צמיס שנים סתם צחצרות שמים: אסור לעשות. (א) לרז יחיד צמיס עובד כוכבים שלא ילמד ממשעיו לפיכך לא יערכו אלו עמו ולא ישתמשו עמו בצמיס כדי שיהא יחיד וירא מן העובד כוכבים שלא יהרגנו ויאל: דשמענא ליה לר' עזנא דאמר. צהא מילתא דרז: עובד כוכבים עובד כוכבים פסטי וזמי ולא ידענא מאי קאמר. שהתא ודלי מפרש למלתיה דרז. הוה מצוי שלידו אחד עובד כוכבים אין מערבין אותו כולו משום דאסור לעשות יחיד צמיס עובד כוכבים. לשון אחר חד למצוי וחד לחכר: בתנ"י זו לפניס מוו. פנימית פתוחה לחיצונה וחיצונה לכה"ר ודריסת רגלה של פנימית על החיצונה נלחח לרשות הרבים: עירבה פנימית. לעצמה לטולטל צחצרה: שפיסן אסורות. דהיא פנימית רגל האסורה צמיס עובד כוכבים וסוקרת דריסת רגלה על החיצונה: מוסרש לעצמה כו'. קסברי דרגל המותרת צמיס עובד כוכבים: ר"ע. סבר אף רגל המותרת אסורת צמיס עובד כוכבים: וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה.

הוה אמינא (ב) דירת עובד כוכבים שמה דירה קא משמע לן דדירת עובד כוכבים לא שמה דירה ואי מהכא הוה אמינא לא ידענא בתים כמה קא משמע לן בתים תרין השתא דאמר רב אפילו חצר מעמא דרב דקא סבר אסור לעשות יחיד במקום עובד כוכבים אמר רב יוסף אי הכי היינו דשמענא ליה לרבי טבלא דאמר ט עובד כוכבים עובד כוכבים תרי זימני ולא ידענא מאי אמר: בתנ"י א שתי צחצרות זו לפניס מוו עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה הפנימית מותרת והחיצונה אסורה החיצונה ולא הפנימית שתיהן אסורות עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה אסורה ח' שכח אחד מן החיצונה ולא עירב הפנימית מותרת והחיצונה אסורה מן הפנימית ולא עירב שתיהן אסורות (א) נתנו עירובין במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה ולא עירב שתיהן אסורות: ואם היו של יחידים אינן צריכין לערב: גמ' כי אתא רב דימי א"ר ינאי זו דברי רבי עקיבא דאמר אפילו רגל המותרת במקומה אוסרת שלא במקומה אבל חכמים אומרים כשם שרגל המותרת אינה אוסרת כך רגל האסורה אינה אוסרת תנן עירבה חיצונה ולא אפילו רגל מותרת גמי אלא לאו רבנן לעולם ר"ע ולא זו אף זו קתני תנן עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה דעירבה הא לא עירבה שתיהן אסורות והא האי תנא דאמר רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה מני הא אילימא ר"ע היא אפילו רגל המותרת גמי אלא לאו רבנן היא ועוד מדסיפא רבי עקיבא רישא לאו ר"ע כולה רבי עקיבא היא וחסורי מיחסרא והכי קתני עירבה זו לעצמה וזו לעצמה חכמים אומרים א"ר ינאי א"ר ינאי (ג) ג' מחלוקות בדבר ת"ק סבר רגל המותרת אינה אוסרת רגל האסורה אוסרת (ד) ר"ע סבר אפילו רגל המותרת אינה אוסרת: נתנו עירובין במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית וכו': מאי מקום אחד (סימן חיצונה עצמה בבית יהודא רבינא דלא משכח בפנים) אמר רב יהודה אמר רב חיצונה (ה) ומאי קרו לה מקום אחד מקום המיוחד לשתיהן תניא

הוה אמינא דירת עובד כוכבים שמה דירה. להא מילתא קמ"ל: ה"ג ואי מהכא ה"א נסיס לא ידענא כמה. כלומר אי מהא ה"א נהי דצחצרות שמעינן מינה דבתרמי קגי מדנקט ירדו אחד עובד כוכבים הא תרוייהו ישראלים שרי אלג צמיס לא ידענא כמה לכל חכר: קמ"ל צמיס וצחצרות סתם צמיס שנים סתם צחצרות שמים: אסור לעשות. (א) לרז יחיד צמיס עובד כוכבים שלא ילמד ממשעיו לפיכך לא יערכו אלו עמו ולא ישתמשו עמו בצמיס כדי שיהא יחיד וירא מן העובד כוכבים שלא יהרגנו ויאל: דשמענא ליה לר' עזנא דאמר. צהא מילתא דרז: עובד כוכבים עובד כוכבים פסטי וזמי ולא ידענא מאי קאמר. שהתא ודלי מפרש למלתיה דרז. הוה מצוי שלידו אחד עובד כוכבים אין מערבין אותו כולו משום דאסור לעשות יחיד צמיס עובד כוכבים. לשון אחר חד למצוי וחד לחכר: בתנ"י זו לפניס מוו. פנימית פתוחה לחיצונה וחיצונה לכה"ר ודריסת רגלה של פנימית על החיצונה נלחח לרשות הרבים: עירבה פנימית. לעצמה לטולטל צחצרה: שפיסן אסורות. דהיא פנימית רגל האסורה צמיס עובד כוכבים וסוקרת דריסת רגלה על החיצונה: מוסרש לעצמה כו'. קסברי דרגל המותרת צמיס עובד כוכבים: ר"ע. סבר אף רגל המותרת אסורת צמיס עובד כוכבים: וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה. וספ"ה.

רבינו הגנאל (המשך)
 הפנימית שתיהן אסורות.
 מני יינימא ר' עקיבא
 מאי איריא בשלא עירבה
 פנימית שהיא אסורה
 במקומה אפי' עירבה
 הפנימית שהיא מותרת
 במקומה אוסרת החיצונה
 בדריסתה לה בגולה.
 אלא לאו רבנן היא
 וטעמא דהיא במקומה
 אסורה, הא רגל שהיא
 מותרת במקומה אינה
 אוסרת שלא במקומה.
 ומפרק לעולם ר' עקיבא
 היא והכי קתני, לא
 זו האסורה [במקומה]
 בלבד היא האסורה, אלא
 אפי' המותרת במקומה
 אוסרת שלא במקומה,
 כגון שעירבה זו לעצמה
 וזו לעצמה, ומקשינן איני
 והתנן עירבה זו לעצמה
 כו', טעמא דעירבה הא
 לא עירבו שתיהן אסורות,
 אלמא רגל המותרת אינה
 אוסרת (כמי שרגל) [אבל
 רגל האסורה אוסרת].
 ופריקין לעולם ר' עקיבא
 היא וחסורי מיחסרא והכי
 קתני, עירבה זו לעצמה
 וזו לעצמה זו מותרת
 בפני עצמה וזו מותרת
 בפני עצמה, כמה דברים
 אמורים שעשתה הפנימית
 [דקה] וסילקה עצמה,
 אבל לא עשתה דקה
 החיצונה [אסורה], ש'
 עקיבא אוסר החיצונה
 כי דריסת הרגל האסורה,
 וחכמים אומרים אין
 דריסת הרגל [אסורה].
 ומתובין מסיפא, דקתני
 אם היו של יחידים
 אין צריכות לערב.
 ורבינא נמי מתיב משכח
 אחר מן החיצונה ולא
 עירבו. וייקטן מיניה רגל
 המותרת במקומה אינה
 אוסרת שלא במקומה
 רגל האסורה במקומה
 ופרקינן אלא כי אתא רבין
 א"ר ינאי שלש מחלוקות
 דביר, ר' עקיבא סבר אפי'
 רגל המותרת במקומה
 אוסרת שלא במקומה,
 ורבנן סברי אפי' רגל
 האסורה במקומה אינה
 אוסרת שלא במקומה,
 והיא תנא קמא דתני
 עירבה החיצונה ולא
 עירבה הפנימית כו', סבר
 רגל המותרת במקומה
 אינה אוסרת רגל האסורה
 במקומה אוסרת נמי שלא
 במקומה. פסקא, נתנו
 עירובין במקום אחד.
 מאי מקום אחד אמר
 רבינו הגנאל, ואמאי קרי
 לה מקום אחד, מקום
 המיוחד לשתיהן לפנימית
 ולחיצונה, כי הפנימית
 [ז] לה מעבר [על]
 החיצונה, אבל החיצונה
 אין לה בפנימית לא
 מעבר עליה ולא דריסה.